

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧   ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਿਆਸੀ
 ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ ਖੇਲ੍ਹਿਹੁ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਮੀਤ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ
 ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੇਜੰਤੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੇਰੀ
 ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ
 ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ
 ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥ {ਪੰਨਾ 703}

ਪਦਅਰਥ:- ਪਿਆਸੀ—ਤਿਹਾਈ, ਚਾਹਵਾਨ। ਚਿਤਵਉ—ਚਿਤਵਉ, ਮੈਂ ਚਿਤਾਰਦੀ ਹਾਂ।
 ਅਨਦਿਨੁ—ਹਰ ਰੋਜ਼ {Anuidnwz} ਹਰ ਵੇਲੇ। ਨੀਤ—ਨਿੱਤ, ਸਦਾ। ਖੇਲ੍ਹਿਹੁ—ਖੇਹਲ ਕੇ।
 ਕਪਟ—ਕਪਾਟ, ਕਿਵਾੜ। ਖੇਲ੍ਹਿਹੁ ਕਪਟ—ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਕਿਵਾੜ ਖੇਹਲ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇ
 ਛੇੜ ਕੱਟ ਕੇ। ਗੁਰਿ—ਗੁਰੂ ਨੇ। ਮੇਲੀਆ—ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਗਿ—ਨਾਲ।1।

ਛੰਤ। ਯਾਰ—ਹੇ ਯਾਰ! ਸਜਣ—ਹੇ ਸੱਜਣ! ਕਰਉ—ਕਰਉ, ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਹਉ ਫਿਰਉ—ਹਉ
 ਫਿਰਉ, ਮੈਂ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ। ਤਿਸੁ ਦਸਿ—ਉਸ ਦੀ ਦੱਸ ਪਾ। ਧਰੀ—ਧਰੀ, ਮੈਂ ਧਰਾਂ। ਉਤਾਰੇ—
 ਉਤਾਰਿ, ਲਾਹ ਕੇ। ਇਕ ਭੇਰੀ—ਰਤਾ ਭਰ ਹੀ। ਦੀਜੈ—ਦੇਹ। ਨੈਨ—ਅੱਖਾਂ। ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ—ਪਿਆਰੇ
 ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਰੰਗ। ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ—ਧੀਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਿਉ—ਨਾਲ। ਲੀਨਾ—ਮਸਤ। ਜਲ ਮੀਨਾ—
 ਪਾਣੀ ਦੀ ਮੱਛੀ। ਚਾਤ੍ਰਕ—ਪਪੀਹਾ। ਤਿਸੰਤੀਆ—ਤਿਹਾਇਆ। ਤਿਖਾ—ਤ੍ਰੇਹ, ਪਿਆਸ।1।

ਅਰਥ:- ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਤਾਂਘ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਦਾ
 ਹੀ, (ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੀ) ਚਿਤਾਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਆਖ—) ਗੁਰੂ ਨੇ (ਮੇਰੇ)
 ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਦੇ ਛੇੜ ਕੱਟ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਹਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।1।

ਛੰਤ! ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗੀ ਮਿੱਤਰ! ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣ! ਮੈਂ (ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ) ਇਕ ਅਰਜ਼ੋਈ ਕਰਦੀ ਹਾਂ! ਮੈਂ
 ਉਸ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ। (ਹੇ ਮਿੱਤਰ!) ਮੈਨੂੰ ਉਸ
 ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਦੱਸ ਪਾ, ਮੈਂ (ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ) ਸਿਰ ਲਾਹ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿਆਂਗੀ (ਤੇ ਆਖਾਂਗੀ—ਹੇ
 ਪਿਆਰੇ!) ਰਤਾ ਭਰ ਸਮੇ ਲਈ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਹ (ਹੇ ਗੁਰੂ!) ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ-
 ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, (ਉਸ ਦੇ ਦਰਸਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮੈਨੂੰ) ਰਤਾ ਜਿਤਨੇ ਸਮੇ ਲਈ ਭੀ

ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮੱਛੀ (ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ), ਜਿਵੇਂ ਪਪੀਹੇ ਨੂੰ (ਵਰਖਾ ਦੀ ਬੂੰਦ ਦੀ) ਪਿਆਸ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ! (ਆਖ—ਜਿਸ ਵਡ-ਭਾਗੀ ਨੂੰ) ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਉਸ ਦੀ ਦਰਸਨ ਦੀ) ਸਾਰੀ ਤ੍ਰੇਹ ਬੁੱਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।¹